

LETËRA E DYTË E APOSTULLIT PAUL MBË TIMOTHENË

KAPTINA I.

¹ Pauli apostull' i Iesu Krishtit me dashunimin' e Perëndisë mbas të zotuesesë jetësë qi ashtë mbë Iesu Krishtinë,

² mbë Timothenë dialin' e dashunë: *qoftë* hir, përdëllim, paqtim prei Perëndisë Atit, edhe prei Iesu Krishtit Zotit t'ynë.

³ Falemi ndersë Perëndisë, të cillinë lus çë prei përintvet mi me ndërgjegjëje të këthiellëtë, se pa pushim të kuitoj ndë të lutunat' e mia nat' e ditë,

⁴ edhe kam mall me të pamë, kur kuitoj lott' e tu, qi të mbushem me gëzim,

⁵ sepse bije ndër mend besënë pa hipokrisi qi ashtë te ti, e cilla ndenji ma pari te jot gjyshe Loida, edhe te jot amë Eunika; edhe m'u ka mbushunë mendia, se *ka ndenjun'* edhe te ti.

⁶ Për ate punë të bije ndër mend, qi të ngjallish për-së-ri dhunët'in' e Perëndisë, e cilla ashtë te ti prei duervet mia qi kam vumë mbi tyi.

⁷ Sepse Perëndia s'na ka dhanë shpirt frike, por *shpirt* fuqie, e dashunie, e urtie.

⁸ Mos ki turp pra për deshmin' e Zotit t'ynë, edhe për mue të lidhunin' e ati, por hiq keq bashkë me ungjillinë mbas fuqisë Perëndisë,

⁹ i cilli na shpëtoi, edhe na thirri me të thirrunë të shenjtënueshim, jo mbas punëvet t'ona, por mbas këshillesë vet, edhe mbas hirit qi na u dha me anë të Iesu Krishtit para motevet pasosunë;

¹⁰ edhe tashti duel për faqe me të dukunit' e Shëlbuesit t'ynë Iesu Krishtit, i cilli rrenoi vdekënë, edhe nxuer ndë dritë jetën' edhe paprishienë me anë të ungjillit;

¹¹ për ate u vush' unë leçitës edhe apostull edhe mieshtër i kombevet.

¹² Qi për ate punë edhe pësoj këto, por s'kam turp, sepse dij se kuit i kam besuem, edhe m'u ka mbushunë mendia se mundetë me rueitunë ndorienë t'eme deri mb'ate ditë.

¹³ Ruei formën' e fjalëvet shëndosha qi ndëgjove prei meje, me besë edhe me dashuni qi ashtë mbë Iesu Krishtinë.

¹⁴ Ndorien' e mirë rueje me anë të Shpirtit Shenjt qi rri mbë ne.

¹⁵ *Ti* e di këte, se më këthyenë shpinënë gjith' ata qi janë ndë Asi, prei atyneve ashtë Fygelli edhe Hermogeni.

¹⁶ Dhashtë Zoti përdëllim ndë shtëpit të Onesiforit, sepse shumë herë më dha zemërë, edhe s'pat turp për hekurat e mia,

¹⁷ por kur erdhi ndë Romë, më kërkoi me shumë nxitim, edhe *më* gjeti.

¹⁸ Zoti i dhashtë me gjetunë përdëllim prei Zotit nd'atë ditë, edhe sa shërbesa bani ndë Efesë, ti e di ma mirë.

KAPTINA II.

¹ Ti pra, diali em, forcohu ndë hirt qi ashtë mbë Iesu Krishtinë;

² edhe sa ndëgjove prei meje prei shumë deshmitarësh, epi këto ndër duer nierëzish besëtarë, atyneve qi të jenë të zotënitë me mësuem edhe të tierë.

³ Ti pra hiq keq porsi ushtëtuer i mirë i Iesu Krishtit.

⁴ Sepse askushi s'ngatërrohetë me tregjetit e *kësai* jetësë, kur shkruhetë ushtëtuer, qi të pëlqehetë te ai qi mbëleth ushtëtorë.

⁵ Por edhe ndë luftoftë kushi, s'kunorëzohetë, ndë mos luftoftë sikurse ashtë ligja.

⁶ Bulku qi mundohetë duhetë me marrë piesë ma përpara prei pemëvet.

⁷ Kupëto sa të thom: Zoti të dhashtë mend mbë të gjitha.

⁸ Kij ndër mend lesu Krishtinë prei farësë Davidit, qi ashtë ngjallunë prei së vdekunish mbas ungjillit t'em,

⁹ qi për ate unë vuej deri mbë të lidhuna, porsi keq-bamës, por fjala e Perëndisë nukë lidhetë.

¹⁰ Përandai duroj të gjitha për të sgjedhunit, qi të gjejën' edhe ata shpëtiminë qi ashtë mbë lesu Krishtinë bashkë me laftin e pasosunë.

¹¹ Për të zanë besë ashtë fjala, sepse ndë kemi vdekunë bashkë me Krishtinë, edhe kemi me ruem bashkë me ate;

¹² ndë durofshim, edhe kemi me mbëretënuem bashkë; ndë e mohofshim, edhe ai ka me na mohuem;

¹³ ndë ndalshim të pabesë, ai mbet besëtar, nukë mundetë me mohuem vetëvetëhenë.

¹⁴ Këto ua bier ndër mend, tue dhanë deshmi përpara Zotit, të mos hahenë me fjalë për gja qi s'duhetë, qi ashtë për prishie t'atyeve qi ndëgjojënë.

¹⁵ Nxito me nxierrë vetëhenë tande përpara Perëndisë të provueshim, punëtuer faqe-bardhë, qi pret dreitë fjalën' e së vërtetësë.

¹⁶ Edhe reshtu prei të ndytavet zanavet kota, sepse shtojënë ma shumë pabesëni;

¹⁷ edhe fjala e atyeve ka për me ngranë porsi qimeja, prei atyeve ashtë Hymenai edhe Fileti,

¹⁸ të cillëtë duelnë jashtë' udhësë vërtetë, tue thanë se tashti u ba të ngjallunitë, edhe përmbysinë besën' e disave.

¹⁹ Por themeli i fortë i Perëndisë qindron, sepse ka këte bulë, sepse Zoti ngjef ata qi janë të vetëtë, edhe gjithë kush ze n'gojë emënin' e Krishtit u largoftë prei shtrembënisë.

²⁰ Edhe ndë nji shtëpi të madhe nukë janë veç enë të arta e të argjantta, por edhe të drunit edhe të baltësë, e disa duhenë për punë të ndershime, e disa për të pandershime.

²¹ Ndë qiroftë pra kushi vetëvetëhenë prei kësosh, ka me qenun' anë për nderë, i shenjtënuem edhe i vëjefshim për të zotinë, bamë gati për qish do farë pune të mirë.

²² Edhe mërgohu prei dëshërimevet dielmënisë, por ndiq dreitëninë, besënë, dashuninë, paqtiminë, bashkë me ata qi thërresinë Zotinë me zemërë të këthiellëtë.

²³ Edhe hiq dorë prei të marravet e të paditshimevet të ngrana me fjala, sepse e di se piellinë të zana;

²⁴ edhe shërbëtori Zotit s'duhetë me u zanë, por të jet' i butë mbë të gjithë, asi qi mëson, asi qi s'mba për të keq;

²⁵ të mësojë me urti ata qi mendohenë kundrë, druese mos u api atyeve Perëndia pendim, qi të ngjofinë të vërtetënë.

²⁶ Edhe të çohenë prei lakut diallit, qi janë zanë të gjallë prei ati për dashunimin' e ati.

KAPTINA III.

¹ Edhe ta dish këte, se mbë ditt të mbrapëna kanë me ardhunë kohëna të vështira,

² sepse *atëherë* kanë me dashunë veç vetëvetëhenë, *kanë me qenunë* miq' e argjandit, krye-naltë, madhështorë, nemësa, të pabindunë mbë përint, të pangjofunë të mirënë, të paudhë,

³ të padhimtshim, të papaqtueshim, kallëzimtorë, të papërmbaitunë vetëhenë, të pa-sbutunë, të padashunë të mirënë,

⁴ trathtorë, gojë-smbrazëtë, të frueitunë, miq' e kënaqievet ma shumë se miq' e Perëndisë,

⁵ të cillëtë kanë të pamit' e besësë mirë, por mohojënë fuqin' e asai; edhe u resht prej këtyneve.

⁶ Sepse prej këtyneve jan' ata qi hyjënë ndëpër shtëpiat, e bajënë rop gratë qi janë ngarkuem me faje, e tërhiqenë prej qish do farë dëshërimesh,

⁷ të cillatë kurdo mësohenë, e kurrë s'mundenë me ardhunë ndë të ngjofunit të së vërtetësë.

⁸ Mb'ate mëndyrë edhe lanneu edhe lambreu i duelnë kundrë Moiseut, kështu edhe këta i dalinë kundrë të vërtetësë, nierës të prishunë mentsh, të paprovueshim prej besësë.

⁹ Por s'kanë për me shkuem mbarë ma tepërë, sepse marria e këtyneve ka me dalunë për faqe mbë të gjithë, sikurse duel' *për faqe* edhe e atyneve.

¹⁰ Por ti i re mbrapa mësimi t'em, të shkuemesë jetësë, këshillësë, besësë, zemëresë gjanë, dashunisë, durimit,

¹¹ të ndiekunavet, pësimevet, sa më ertnë ndë Andiohi, ndë Ikoni, ndë Lystrë, qish farë të ndiekunash shëfrevë, edhe Zoti më shpëtoi prej së gjithash.

¹² Por edhe gjithë sa duenë me rruem me besë të mirë te Iesu Krishti kanë për me u përzanë.

¹³ Por nierës të këqi e gënjeshtarë kanë me shkuem mbarë mbë të keqenë, tue gënjyem, edhe tue u gënjyem.

¹⁴ Por ti të mbesish mb'ato qi xune edhe zune besë, sepse e di se prej kuit i ke xanë.

¹⁵ Edhe se i di shkronjat' e shenjtënueshimë çë kur se ishie foshnje, ato qi mundenë me të bamë të ditshim për shpëtiminë me anë të besësë qi ashtë mbë Iesu Krishtinë.

¹⁶ Gjithë shkronja *ashtë* frymë prej Perëndisë, edhe e vëjefshime për mësim, për qartim, për të ndrequnë, për mësim qi ashtë me dreitëni,

¹⁷ qi të jet' i kullutë nieriu i Perëndisë, bamë gati për qish do farë pune të mirë.

KAPTINA IV.

¹ Ap deshmi pra unë përpara Perëndisë, edhe Zotit Iesu Krisht qi ka për me gjukuem të gjallë e të vdekunë ndë të dukunit të vet edhe ndë mbëretënit të vet;

² prediko fjalënë; rri mbë krye me kohë e pa kohë; qarto, bieriu ndër sy, lutiu, me qish do farë zemërë të gjanë e mësimi.

³ Sepse ka me ardhunë një kohë, qi s'kanë me duruem mësimin' e shëndoshë, por kanë me mbëledhunë grumbullë për-anë vetëhes' atyne mieshtra mbas dëshërimesh veta, për të kilikosunë ndëgjiminë;

⁴ edhe kanë me këthyem veshët prej së vërtetësë, edhe kanë me u këthyem të venë mbas përrallash.

⁵ Por ti rri squtë mbë të gjitha, hiq keq, ban punë ungjilltari, ban plot shërbesënë tande.

⁶ Sepse unë tashti jam tue u bamë kurbam, edhe koha e së ikëmesë s'eme e mbërrini;

⁷ luftën' e mirë e luftova, vromin' e mbarova, besën' e rueita;

⁸ së mbrapëni më ruhetë kunora e dreitënisë, të cillënë ka me ma dhanë Zoti nd'ate ditë, i dreiti gjyqtar, edhe jo vetëmë mue, por edhe gjith' atyneve qi duenë të dukunit' e ati.

⁹ Nxito me ardhunë shpeit tek unë,

¹⁰ sepse Demasi më la, sepse deshi këte jetë, edhe vote ndë Thessalonikë, Kresku ndë Galati, Titua ndë Dalmati;

¹¹ vetëmë Luka ashtë bashkë me mue. Merr Markunë me vetëhe, e biere bashkë me tyi, sepse më asht' i vëjefshim ndë punët.

¹² Edhe Tyhikun' e dërgova ndë Efesë.

¹³ Kur të vish bier gunënë qi lashë ndë Troadë për-anë Karpit, edhe libratë, por ma fort pergamenetë.

¹⁴ Aleksandër rambëtori më bani shumë të këqia, ia shpagoftë Zoti mbas vepërash ati;

¹⁵ prei ati ruhu edhe ti, sepse u del shumë kundrë fjalëvet t'ona.

¹⁶ Të parënë herë kur dhashë fjalë, askushi s'erdhi bashkë me mue, por të gjithë më lanë (mos u numëroft' atyne *për te keq!*).

¹⁷ Por Zoti më ndenji për-anë, edhe më dha fuqi, qi të mbushetë predikimi me anënë t'eme, edhe të ndëgjojënë gjithë kombetë, edhe shpëtova prei gojësë leonit.

¹⁸ Edhe Zoti ka me më shpëtuem prei qish do pune të ligë, edhe ka me më rueitunë për mbëretënin' e ati qiellorenë; mb'ate *qoftë* lafti ndë jetë të jetëvet. Amen.

¹⁹ Iu fal me shëndet Priskës' edhe Akylit, edhe shtëpisë Onesiforit.

²⁰ Erasti mbeti ndë Korinthë, edhe Trofimin' e lashë të sëmunië ndë Miletë.

²¹ Nxito me ardhunë para dimënit. Të faletë me shëndet Eubuli, edhe Pudi, edhe Lini, edhe Klaudia, edhe gjithë vëllazënitë.

²² Zoti Iesu Krisht *qoftë* bashkë me shpirtinë tand. Hiri *qoftë* bashkë me ju. Amen.

E dyta (letëra) mbë Timothënë, qi qe urdhënuem i pari episkop i kishës' Efesianëve, u shkruie kah Roma, kur duel për së dyti Pauli përpara Kaisarit Neron.